

Arrest

nr. 85 185 van 25 juli 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 6 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 februari 2012 tot weigering van het duurzaam verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DE VRIES en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 februari 2012 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tot weigering van het duurzaam verblijf van de verzoekende partij. In tegenstelling tot wat de verwerende partij in de nota met opmerkingen stelt, namelijk dat de bestreden beslissing de beslissing van 3 februari zou zijn die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt uit het verzoekschrift duidelijk dat de bestreden beslissing de beslissing van 2 februari 2012 is tot weigering van het duurzaam verblijf. Deze beslissing luidt als volgt:

“

"In uitvoering van artikel 55, vierde van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag om duurzaam verblijf, ingediend op 05/09/2011 door de genaamde B.,A.L.B. (...)

Geboren te (...), op (...)

Van Nederlandse nationaliteit, geweigerd.

+ kinderen L.Z. (...) EN L. F. (...)

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden van art. 42quinquies §1 van de wet van 15.12.1980 (of aan de afwijkingen op art. 42 quinquies die beschreven staan in art. 42 sexies van diezelfde wet. Zij heeft immers nog geen 3 jaar ononderbroken verblijf genoten als burger van de Unie, namelijk:

Het verblijfsrecht van betrokkene werd op 05/08/2008 erkend op basis van de wettelijke samenwoning met de heer L. Y. (...). De eigenlijke samenwoning van de partners werd echter beëindigd op 14/02/2011. Gezien betrokkene sindsdien het volledig leefloon als een persoon met gezinslast heeft ontvangen, kan van enige 'gezinscel' tussen de partners geen sprake meer zijn. Immers, indien tussen beide partners nog sprake zou zijn van een 'gezinscel', ondanks het feit dat ze niet meer samenwonend zijn, mag redelijkerwijze verwacht worden dat mevrouw geen recht zou hebben op het leefloon met personen ten laste. Nadat de relatie is verbroken, is betrokkene er kennelijk evenmin in geslaagd zelf te voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in art. 40, §4, gezien ze zich genoodzaakt zag zich te wenden tot het OCMW.

Derhalve moet worden vastgesteld dat betrokkene geen verblijf heeft gehad gedurende minimaal 3 jaar overeenkomstig de bepalingen in Titel II, Hoofdstuk I.

Tevens kan het duurzaam verblijfsrecht niet worden toegestaan aan L. Z. (...) (06/04/2008) en L. F. (...) (25/03/1998).

F. (...) is in het bezit van een E-kaart 19/07/2011. Er werd een aanvraag tot gezinshereniging gedaan op 05/08/2008. Daar betrokkene steeds bij zijn moeder heeft gebleven, kunnen we stellen dat de gezinshereniging met L. (...) Y. (...) eveneens sinds 14/02/2011 is beëindigd. Bijgevolg kan het duurzaam verblijfsrecht niet worden toegestaan, daar betrokkene geen 3 jaar ononderbroken verblijf heeft genoten als gezinshereniger.

Z.(...)'s verblijfsrecht werd kennelijk nooit erkend, ondanks de inschrijving. Hij voldoet dus evenmin aan de voorwaarde dat hij 3 jaar legaal en ononderbroken verblijf heeft genoten in België."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden aangemerkt voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), en artikel 40, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De verzoekende partij betoogt dat zij samen met de heer L. Y. (...) twee kinderen heeft. Er werd een omgangsregeling overeengekomen na de feitelijke scheiding van het koppel via notaris D. M. (...) uit Turnhout. De verzoekende partij verwijst naar stuk 10. Het gezag over de persoon en het beheer van de goederen van de kinderen wordt aan de moeder toevertrouwd, en de kinderen zullen bij hun moeder verblijven. De vader heeft echter een recht op persoonlijk contact tijdens de weekends en de vakanties. De vader verbond er zich ook toe 125 euro per maand per kind te betalen als onderhoudsgeld voor de kinderen. De verzoekende partij verwijst opnieuw naar stuk 10. Het is tevens in het belang van de kinderen dat hun ouders een goed contact behouden en dat er geen uitzonderlijke lange reistijd ontstaat tussen de woonplaatsen van hun ouders. Ook de heer L. Y. (...) is immers woonachtig te Turnhout. Daarnaast heeft de verzoekende partij in België de afgelopen jaren samen met haar kinderen een leven opgebouwd dat zij hier wenst verder te zetten. In acht genomen de feitelijke situatie van de verzoekende partij zal een directe uitwijzing naar Nederland dan ook een manifeste schending zijn van haar recht op eerbiediging van haar privéleven en familie- en privéleven.

Verder werpt de verzoekende partij de schending op van artikel 40, §4 e.a. van de vreemdelingenwet. Zij stelt dat zij aantoonde dat zij aan de voorwaarden van voornoemd artikel valt. Zij stelt dat zij heden nieuwe elementen meedeelt die een nietigverklaring van de bestreden beslissing rechtvaardigen. Zij beschikt heden over een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur en is momenteel volop op zoek naar een halftijdse dan wel voltijdse betrekking, zodanig dat zij zelf inkomsten verwerft en niet moet terugvallen op het OCMW teneinde een leefloon te bekomen. Zij brengt een verklaring bij waaruit blijkt dat zij een vervangingscontract zal krijgen aangeboden. De verzoekende partij verwijst naar stuk 14. Via het OCMW van Turnhout werd de verzoekende partij verwezen naar de dienst Trajectbegeleiding. De start van de effectieve begeleiding vond plaats op 5 maart 2012. De verzoekende partij verwijst naar stuk 12. De verzoekende partij heeft op proef kunnen werken bij de kinderopvang 'De gabbers' te Turnhout, en naar alle waarschijnlijkheid zal zij worden aangenomen aangezien dat ze een positieve indruk hebben over haar en het ook goed gaat samen met haar zoontje die daar ook aanwezig is. De verzoekende partij verwijst naar de stukken 14 en 15. Ook uit de uittreksels uit de notulen van het bijzonder comité sociale dienst te Turnhout blijkt dat meermaals werd gesteld dat de verzoekende partij blijk geeft van haar bereidheid tot tewerkstelling. De verzoekende partij verwijst naar de stukken 12 en 13. Logischerwijze dient de verzoekende partij de tijd te krijgen die nodig is om vast werk te vinden omdat zij reeds inspanningen levert om een vaste betrekking te verwerven, en zij heden reeds tewerkgesteld is. Zij toont onder meer aan dat zij aan de voorwaarden van artikel 40, §4 van de vreemdelingenwet kan voldoen.

2.2. Wat de opgeworpen schending van artikel 8 EVRM betreft merkt de Raad op dat zij zelf stelt dat bij de notaris werd overeengekomen dat de kinderen bij hun moeder zullen verblijven, zodat er geen enkel risico is dat de verzoekende partij zelf van haar kinderen zal gescheiden worden. Bovendien bevat de bestreden beslissing geen bevel om het grondgebied te verlaten, zodat deze ook niet tot gevolg heeft dat zij noch haar kinderen eventueel gedwongen het grondgebied van het Rijk zullen moeten verlaten. Daarom kan de verzoekende partij de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig aanvoeren. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

De documenten die de verzoekende partij bij haar verzoekschrift voegt, en waarvan zij stelt dat zij aantonen dat zij aan de voorwaarden van artikel 40, §4 kan voldoen, dateren allemaal van na de bestreden beslissing. Het is duidelijk dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing enkel rekening kan houden met de elementen waarvan zij op dat moment op de hoogte is of zou moeten zijn. De verwerende partij kon geen rekening houden met documenten die dateren van na de bestreden beslissing.

Als de verzoekende partij van oordeel is dat zij op heden wel onder de voorwaarden van artikel 40, §4 van de vreemdelingenwet valt, staat het haar vrij een nieuwe aanvraag in te dienen.

Verder betwist de verzoekende partij de volgende motieven van de bestreden beslissing niet, en deze blijven dus staan: *"Het verblijfsrecht van betrokkene werd op 05/08/2008 erkend op basis van de wettelijke samenwoning met de heer L. Y. (...). De eigenlijke samenwoning van de partners werd echter beëindigd op 14/02/2011. Gezien betrokkene sindsdien het volledig leefloon als een persoon met gezinslast heeft ontvangen, kan van enige 'gezinscel' tussen de partners geen sprake meer zijn. Immers, indien tussen beide partners nog sprake zou zijn van een 'gezinscel', ondanks het feit dat ze niet meer samenwonend zijn, mag redelijkerwijze verwacht worden dat mevrouw geen recht zou hebben op het leefloon met personen ten laste. Nadat de relatie is verbroken, is betrokkene er kennelijk evenmin in geslaagd zelf te voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in art. 40, §4, gezien ze zich genooddacht zag zich te wenden tot het OCMW. Derhalve moet worden vastgesteld dat betrokkene geen verblijf heeft gehad gedurende minimaal 3 jaar overeenkomstig de bepalingen in Titel II, Hoofdstuk I.*

Tevens kan het duurzaam verblijfsrecht niet worden toegestaan aan L. Z. (...) (06/04/2008) en L. F. (...) (25/03/1998).

F. (...) is in het bezit van een E-kaart 19/07/2011. Er werd een aanvraag tot gezinshereniging gedaan op 05/08/2008. Daar betrokkene steeds bij zijn moeder heeft gebleven, kunnen we stellen dat de gezinshereniging met L. Y. (...) eveneens sinds 14/02/2011 is beëindigd. Bijgevolg kan het duurzaam verblijfsrecht niet worden toegestaan, daar betrokkene geen 3 jaar ononderbroken verblijf heeft genoten als gezinshereniger.

Z. (...)’s verblijfsrecht werd kennelijk nooit erkend, ondanks de inschrijving. Hij voldoet dus evenmin aan de voorwaarde dat hij 3 jaar legaal en ononderbroken verblijf heeft genoten in België.”

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC